

OLS MELICK

Niet alle schutterijen staan te springen om het OLS te winnen: ‘Als we bij de laatste tien zitten, zeg ik: *sjeet mer dernaeve*’

Bron: dagblad De Limburger (online) van 03-07-2026 door Rob Dieleman

Het OLS winnen is het hoogst haalbare voor een schutter. Maar het betekent ook dat er georganiseerd moet worden. © John Peters

Melick

Het OLS winnen is de hoogste eer die een schutter kan bereiken. Maar D'n Um mee naar huis nemen, brengt ook de organisatie van volgend jaar met zich mee. En dat organiseren vergt steeds meer tijd, mensen en geld. Willen schutterijen dat nog wel?

Het OLS van dit jaar in Melick staat als een huis. De organisatie heeft een jaar lang ontzettend hard gewerkt om alles mogelijk te maken en alles wijst erop dat het goed gaat komen, zondag in Melick. Maar het ging niet vanzelf, vertelde de organisatie in een eerder interview al.

Vrijwel iedereen in de organisatie stond afgelopen jaar wel een keer op het punt om te stoppen, meldde voorzitter Jan Willem Merckx. Door alle stress en regeldruk die bij het organiseren van een OLS komt kijken. Het is dat het hele dorp, de hele gemeenschap, erachter stond, vertelde hij. Anders was het niet gelukt.

De opbouw van het terrein in Melick. © Jeroen Kuit

Te klein

Maar wat als die gemeenschap (lees: dorp) niet zo groot is? Zoals bijvoorbeeld in Epen, een dorp met zo'n duizend inwoners. „Daar ben ik heel eerlijk in: wij kunnen het OLS niet organiseren”, vertelt Boy Ubachs, voorzitter van schutterij St. Paulus in Epen. „We zijn te klein om dat te dragen.”

Het gaat Ubachs niet eens om de vrijwilligers. Die zijn misschien nog wel te vinden in de omgeving. Vooral het financiële lijkt hem een schier onmogelijke taak. „Een miljoen euro van sponsors regelen? Dat is bijna niet te doen. Ik heb heel veel respect voor schutterijen die het wel aandurven, maar in een dorp als Epen moet je daar niet aan beginnen.”

Opbouw van het OLS in Doenrade in 2024. © Ermino Armino

Eenzelfde verhaal vertelt Sjohn Smeets van St. Lambertus in Broeksittard. „Ik ben al 57 jaar lid van de schutterij en natuurlijk is d'n Auwe Limburger winnen het hoogste van het hoogste. Maar het OLS organiseren is niet voor iedereen weggelegd.”

Minder poespas

Als zijn schutters bij de laatste tien van het OLS zijn beland, is het voor Smeets goed geweest, geeft hij aan. „Dan zeg ik: *sjeet mer dernaeve*. Je haalt je wat op de nek anders. Natuurlijk is er euforie, maar als je het afzet tegen het werk wat je moet doen... Het is niet zo dat je een draaiboek krijgt en alleen maar de poppetjes hoeft in te vullen.” Het OLS organiseren moet betaalbaarder worden, vindt hij. „Dat het net als vroeger een ton kost. Minder massaal, minder poespas.”

In Sevenum weten ze hoe het is om te winnen. In 2018 pakten ze de hoofdprijs. Omdat een schutterij na de winst de vijf edities daarna niet meedoet voor D'n Um, kan Sevenum volgend jaar (vanwege twee afgelaste edities door corona) pas weer voor de knickers meedoen, vertelt voorzitter Erik Sturme. „Dus daar hoef ik me nog geen zorgen over te maken.”

Vertrouwen

Dat zegt hij gekscherend. Want als schutter in hart en nieren kan hij het zich niet voorstellen dat iemand bewust zou missen. Toch zou het volgens Sturme niet erg zijn als het nog een paar jaar duurt voordat het OLS weer naar Sevenum komt. „Je hebt er een dubbele dagtaak aan en er zijn een hoop centjes nodig. Daar zouden we toch goed over moeten nadenken.”

Het OLS-terrein in Sevenum in 2019. © John Peters

Maar van de andere kant: het OLS in Sevenum was een groot succes. Met bijna twee ton winst konden alle verenigingen die meehielpen een mooi bedrag tegemoet zien. „Mochten we snel weer winnen, dan maakt dat het wel iets makkelijker om verenigingen te betrekken. Dat vertrouwen is er.”

En, zo vertelt Sturme, dat organiseren heeft ook absoluut iets moois. „Het zorgt voor verbinding in het dorp, honderd procent. Mensen leren elkaar kennen. Je steekt er één jaar heel veel tijd en moeite in, maar de herinneringen komen bijna dagelijks voorbij. Zeker nu het OLS weer in de buurt komt.”

Boost

Dat is ook wat Anoesjka Koopmans, president van de OLS-federatie zegt. Zelf maakte ze in Meijel mee hoe het is om het OLS te winnen. „Het gevoel van trots dat je als dorp dan hebt. Dat blijft tot in de lengte der dagen. Het geeft het hele dorp een boost. Het is *once in a lifetime*. Als ik iets niet had willen missen, is het de organisatie van het OLS. Het is echt een eer voor een schutterij om het OLS te winnen, en een zegen voor een gemeenschap om het te mogen organiseren. Ik gun dat elke gemeenschap.”

Anoesjka Koopmans, president van de OLS-federatie. © Stefan Koopmans

Koopmans ziet wel dat de regeldruk toeneemt. Dat is een punt van zorg voor de organisatie, geeft ze aan. „De OLS-federatie wil meedenken en -helpen en heeft inmiddels ook een handboek gemaakt, met steun van de provincie Limburg.”

Johan Meijssen van schutterij St. Antonius Stramproy staat niet te springen om te winnen, maar dat komt vooral omdat hij pas sinds maart voorzitter is. „Ik zou niet weten hoe ik dat in moet vullen. Maar voor de rest zie ik geen probleem waarom we het nu niet zouden kunnen organiseren. Dan moeten wel de gemeente en de

gemeenschap erachter staan. Je moet het samen doen, anders gaat het nooit lukken.”

Winnen

Bij schutterij St. Maternus in Wijlre is er geen discussie over het doel zondag (en zaterdag): winnen. De vereniging vraagt bij de ledenvergadering ieder jaar of de schutterij meedoet aan het OLS. „Zeggen de leden ja, dan is dat voor ons het mandaat om ook te winnen”, vertelt voorzitter Leon Heijnen. „Anders hoef je ook niet mee te doen.”

De opbouw van een eerdere editie van het OLS. © Luc Lodder

Maar Heijnen kijkt ook wel op tegen de uitdaging mocht het zover komen. „Het is een helse klus. Ik hoor bedragen van een miljoen euro als budget. Hoe moet je dat als vereniging met enkele tientallen leden ophoesten?” Toch gaat zijn vereniging ervoor. „Wij zijn bereid de uitdaging aan te gaan.”

De ongelooflijke eer, het *once in a lifetime*-moment, tegenover de grote verantwoordelijkheid. De enorme berg werk versus het hoogst haalbare in de schutterswereld. Erik Sturme van Sevenum, ervaringsdeskundige in winnen en organiseren, krijgt de uitsmijter over het dilemma: „Ik laat hem er niet voor staan.”